

ת"פ 3761/12/21 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 3761-12-21 מדינת ישראל נ' פלוני(עציר)

לפני כבוד השופט דניאל פיש
המאשימה מדינת ישראל

נגד הנאשם פלוני (עציר)

בשם המאשימה עו"ד נג'וא סלימאן - פרקליטות מחוז חיפה (פלילי)

בשם הנאשם עו"ד עאדל בויראת

גזר דין

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בכתב האישום המתוקן בעבירה של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות לפי סעיפים 333 + 335(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**החוק**").

2. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, הנאשם הוא בן דודו של המתלונן ושל ג.ג., קטין יליד שנת 2006 (להלן: "**ג.ג.**"). ביום 4.11.21 בסמוך לשעה 16:30, שהה המתלונן יחד עם ג.ג. במתחם מגורים בג'יסר א-זרקא בו מתגוררים הנאשם וכן סבתם של השלושה. הנאשם הגיע למקום והבחין במתלונן יושב על מדרגה בסמוך לבית הסבתא, עזב את המקום והצטייד בסכין בעלת להב שאורכה לפחות כ-10 ס"מ, אותה הסתיר מתחת לחולצתו. הנאשם חזר למקום, ניגש אל המתלונן, עמד מולו ושאל אותו פעמיים "מה אתה רוצה ממני" והמתלונן השיב לו "כלום". בתגובה, שלף הנאשם את הסכין ודקר את המתלונן בבית החזה משמאל, דקירה בעומק של כ-10 ס"מ וברוחב של 1 ס"מ אשר נכנסה לבטן, חדרה את הסרעפת וגרמה לנקב במעי הגס. בתגובה ג.ג. הרחיק את הנאשם מהמתלונן, לקח ממנו את הסכין והנאשם נמלט מהמקום. המתלונן פונה באמבולנס למרכז הרפואי הלל יפה בחדרה כנשקפת סכנה לחייו והוא נזקק לניתוח בטני דחוף. המתלונן אושפז בטיפול נמרץ כשהוא מורדם ומונשם למשך 4 ימים, ושהה בבית החולים עד ליום 18.11.21.

טיעוני המאשימה

3. המאשימה עתרה למתחם ענישה הנע בין 4-6 שנות מאסר בפועל, ביקשה שעונשו של הנאשם ימוקם ברף התחתון של המתחם וכן ביקשה שיוטל עליו עונש מאסר על תנאי ופיצוי למתלונן.

4. נטען שהערכים המוגנים שנפגעו במעשיו של הנאשם הם שלום הציבור וביטחון, וערך חיי אדם ושלמות הגוף.

5. באשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, נטען שחלקו היחסי של הנאשם בביצוע העבירה הינו בלעדי ושביצע את העבירה ללא השפעה של אחר. נטען שכתוצאה ממעשי הנאשם למתלון נגרם נזק גופני משמעותי כמתואר בעובדות כתב האישום. עוד נטען שלא הובאה שום ראיה לכך שיש לנאשם קושי להבין את אשר עשה ואת הפסול במעשיו, או את משמעותם.

6. המאשימה הפנתה, בין היתר, לפסיקה כדלקמן:

- ע"פ 1928/15 **חאמד אלהוזייל נ' מדינת ישראל** (08.06.16) - שם הורשע הנאשם בעבירות של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות ופציעה בנסיבות מחמירות כאשר החזיק נשק ברישיון וירה על רכב של בני משפחה שהיו מסוכסכים עמו. הנאשם פגע בשניים מיושבי ברכב. בית המשפט קבע מתחם ענישה בין 6-9 שנים, והוטלו על הנאשם 7 שנות מאסר בפועל, שהופחתו בערעור לבית המשפט העליון ל-5.5 שנות מאסר.

- ע"פ 1517/10 **משה אלקיים נ' מדינת ישראל** (20.10.10) - שם דובר על נאשם שהורשע על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן בכך שהלם עם אלה בראשו של המתלון, אשר היה קטין בעת האירוע, וגרם לו לדימום מוחי בגינו נזקק לאשפוז. הנאשם נידון ל-4 שנות מאסר. ערעורו על גזר הדין לבית המשפט העליון נדחה.

- ת"פ 40331/07 **מדינת ישראל נ' מגארי מוחמד** (13.04.08) - שם נגזרו 4.5 שנות מאסר על נאשם שזרק אבן על ראשו של מתלון וגרם לו לשבר בגולגולת בגינו נזקק לניתוח ואשפוז. בנוסף הופעל עונש מאסר על תנאי במצטבר.

- ע"פ (מרכז) 1249-11-07 **יעקובי נ' מדינת ישראל** (16.07.09) - דובר בנאשם שהורשע בבית משפט השלום לאחר ניהול הוכחות בעבירה של פציעה בנסיבות מחמירות ואיומים. הנאשם דקר את המתלון באמצעות חפץ חד בחזהו, בראשו ובפניו על רקע סכסוך עסקי ביניהם. על הנאשם הושת עונש בן 3 שנות מאסר וכן הופעל מאסר מותנה של 7 חודשים במצטבר. בית המשפט המחוזי דחה ערעור אשר הוגש על הכרעת הדין ועל גזר הדין.

- ע"פ (י-ם) 8766/04 **יוני אהרון נ' מדינת ישראל** (06.06.05) - נאשם אשר הורשע לאחר ניהול הוכחות בעבירה של פציעה בנסיבות מחמירות כשהעברין נושא נשק קר. הנאשם חתר את המתלון בפניו באמצעות סכין יפנית. הושתו על הנאשם, בין היתר, 3 שנות מאסר. ערעור הנאשם על הכרעת הדין ועל גזר הדין נדחו.

7. נטען שיש לתת משקל לנסיבות המחמירות בתיק, בין היתר השימוש בסכין, מקום הדקירה והנזקים שנגרמו למתלונן. עוד ציינה המאשימה שתסקיר שירות המבחן לא בא בהמלצה טיפולית והמליץ על ענישה מוחשית.

טיעוני ההגנה

8. הסנגור ביקש שבית המשפט יסתפק בתקופה בה מצוי הנאשם במעצר כעונשו, וביקש לא להטיל עליו פיצוי נוסף למתלונן מעבר לתשלום שכר שולם במסגרת הסולחה.

9. הסנגור טען כי הנאשם בן 23 בן למשפחה נורמטיבית המונה 5 ילדים. נטען שהנאשם נעדר עבר פלילי, אשר עובר למעצרו עבד ולמד שנה בסיעוד באוניברסיטה בג'נין. נטען שהנאשם סובל מבעיות נשימה.

10. נטען שבהתאם לאמור בתסקיר שירות המבחן הנאשם לקח אחריות על מעשיו, ומכיר בנזק שנגרם למתלונן. הסנגור הדגיש כי אף צוין שלנאשם אין דפוסי התנהגות עבריינית או דפוסי עבריינות מושרשים.

11. נטען שבין הצדדים נערך הסכם סולחה ושולם למתלונן פיצוי משמעותי בסך 30,000 ₪.

12. הסנגור טען שהנאשם הודה בהזדמנות הראשונה וחסך זמן שיפוטי, ואף חסך את העדת המתלונן.

13. הסנגור אבחן את המקרים אליהם הפנתה המאשימה בפסיקה; נטען כי החבלה שגרם הנאשם חמורה פחות מחתכים בפנים. כמו כן, נטען כי הפסיקה אליה הפנתה המאשימה אינה עולה בקנה אחד עם פסיקה עדכנית.

14. הסנגור הפנה, בין היתר, לפסיקה כדלקמן:

- ע"פ 431/22 **סולימאן ג'בארין נ' מדינת ישראל** (20.11.22) - נאשם שהורשע בעבירה של גרימת חבלה בנסיבות מחמירות. במקרה זה בעקבות וויכוח בין הנאשם למתלונן, ולאחר חילופי מהלומות, דקר הנאשם את המתלונן באמצעות חפץ חד בידו, בחזה באזור הצלעות התחתונות ובמרכז גבו התחתון. בית המשפט המחוזי קבע שמתחם העונש ההולם נע בין 12-36 חודשי מאסר בפועל וגזר עונש של 15 חודשי מאסר. ערעור על גזר הדין נדחה בבית המשפט העליון.

- 6197/20 **מדינת ישראל נ' פארוק גולאני** (28.11.21) - דובר בנאשם שהורשע בעבירת של חבלה בנסיבות מחמירות בכך שבמהלך קטטה שהתפתחה על רקע סכסוך עסקי, דקר שני מתלוננים באמצעות חפץ חד בפלג גופם העליון - האחד סבל מפצע דקירה בחזה שכלל דימום עורקי והשני פצע דקירה בבטן. בית המשפט המחוזי על הנאשם 9 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות, לצד עונשים נלווים. ערעור שהוגש לבית המשפט העליון על קולת העונש התקבל ועונשו של הנאשם הוחמר

ל- 15 חודשי מאסר בפועל.

- ע"פ 4813/15 **מוכלס פלאח נ' מדינת ישראל** (22.03.16) - נאשם שהורשע בעבירות של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות ופציעה בנסיבות מחמירות, לאחר שבמהלך קטטה שפרצה בין אחיו של הנאשם לבין אחיו של המתלונן, דקר הנאשם את המתלונן באמצעות מספרים בחלק השמאלי העליון של גבו, דקירה אשר חדרה לבית החזה. כמו כן, פצע הנאשם את המתלונן במצחו בצד ימין. בית המשפט המחוזי קבע מתחם עונש שנה בין 10 ל-36 חודשי מאסר והטיל על הנאשם עונש של 10 חודשים. הוגש ערעור על חומרת העונש אשר נדחה על ידי בית המשפט העליון.

- ע"פ 205/18 **מדינת ישראל נ' עורסאן אברהים** (25.04.18) - באותו מקרה הורשע נאשם בעבירות חבלה בנסיבות מחמירות והחזקת סכין. דובר בנאשם אשר דקר את המתלונן באמצעות סכין דקירה עמוקה בבטנו בעקבותיה יצאו מעיו ונגרם לו חור קטן במעי. קבעתי מתחם הנע בין 20 ל-45 חודשי מאסר בפועל, ממנו סטייתי מטעמי שיקום כך שהוטל עונש של 6 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות, בצרוף ענישה נלוות. בית המשפט העליון קיבל ערעור על קולת העונש והעמיד את העונש של 12 חודשי מאסר בפועל.

- ע"פ 759/16 **תאמר ג' בארין נ' מדינת ישראל** (13.06.16)-דובר בנאשם שהורשע לאחר שמיעת הוכחות בעבירת חבלה חמורה בנסיבות מחמירות. הנאשם הכה את המתלונן באמצעות חפץ חד וגרם לשבר באפו. נקבע מתחם ענישה הנע בין 18 חודשים לשלוש שנות מאסר. בהתחשב באורח חייו הנורמטיבי, בהיותו נעדר הרשעות קודמות ובתסקיר החיובי, הושתו על הנאשם 18 חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה ופיצוי למתלונן בסך 10,000 ₪. ערעור שהוגש על חומרת העונש נדחה על ידי בית המשפט העליון.

עמדת הנאשם

15. במהלך הדיון הנאשם התפרץ לדברי ב"כ באומרו "אני לא עשיתי כלום סתם דקירה קטנה..." והביע תרעומת על כך שלא נשפט עד עכשיו. בתום הדיון הנאשם מסר שאינו רוצה להגיד שום דבר לבית המשפט בעניין העונש.

ראיות לעניין העונש

16. המתלונן העיד בדיון הטיעונים לעונש ומסר שנערך הסכם סולחה בינו לבין המתלונן. המתלונן אמר שהנאשם שילם לו 30,000 ₪ ותאר שכיום היחסים בניהם טובים. בנוסף, הוגש לתיק בית המשפט הסכם הסולחה שנערך.

תסקיר שירות המבחן

17. בתסקיר שירות המבחן מיום 24.11.22 הוערך שקיים סיכון בינוני להישנות מקרים דומים ברמת חומרה קשה, ושירות המבחן נמנע מלבוא בהמלצה טיפולית ביחס לנאשם, וזאת, בין היתר נוכח רמת הסיכון ואי-הבעת נזקקות טיפולית מצד הנאשם.

18. בתסקיר תואר כי הנאשם מסר שהשלים 12 שנות לימוד עם בגרות מלאה, תאר את משפחתו כנורמטיבית. כמו כן, הנאשם מסר שעובר למעצרו עבד בסופרמרקט ולמד בחוג לסיעוד באוניברסיטת ג'נין. עוד מסר הנאשם שסובל מבעיות בדרכי הנשימה ושטופל באמצעות מכשיר CPAP.

19. צוין שהנאשם לקח אחריות על מעשיו. הנאשם תיאר את ביצוע העבירה על רקע ויכוח בינו לבין המתלונן, אשר לטענתו קילל את אחותו. הנאשם טען בפני שירות המבחן כי ביצע את העבירה בשעת כעס אולם תיאר שנבהל ממעשיו וסייע למתלונן לקבל עזרה רפואית. שירות המבחן התרשם מהבעת חרטה מילולית אולם קושי בהתייחסות לפגיעה. בנוסף, צוין שלנאשם עמדה המצדיקה שימוש באלימות במקרים של פגיעה בכבוד המשפחה ונכללה התייחסות לכך שהנאשם מסר שיפעל באופן דומה בעתיד. הנאשם לא הביע רצון להשתלב בטיפול.

חוות דעת פסיכיאטרית

20. למען הסדר הטוב, לנוכח התנהלות הנאשם במהלך דיון הטיעונים לעונש (כעולה מפרוטוקול הדיון), וכן בהתחשב בדברים שמסרו באי כוח הצדדים במהלך הדיון בהקשר למצבו הנפשי של הנאשם, מצאתי לנכון להפנותו לעריכת חוות דעת פסיכיאטרית טרם גזרת דינו. חוות הדעת התקבלה ביום 5.12.22, ולאחר שלנאשם נערכה בדיקה נמצא שהוא כשיר לעמוד לדיון ואחראי למעשיו. צוין כי במסגרת בדיקות שבוצעו לנאשם במהלך מעצרו נמצא שלוקה בהפרעת אישיות דיסוציאלית.

דין

21. הערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה ממעשיו של הנאשם הם שלמות הגוף, הביטחון, שלווה הנפש וגופו של האדם. נוכח טיב האירוע בו הנאשם הצטייד מבעוד מועד בסכין בעלת להב של כ-10 ס"מ וחזר למקום בו ראה את המתלונן על מנת לפגוע בו, זאת ללא כל התגרות קודמת מצד המתלונן אשר נעשתה בסמוך לכך, כעולה מעובדות כתב האישום בהם הודה והורשע הנאשם; כמו כן, לנוכח סוג החבלה הקשה שנגרמה למתלונן - דקירה עמוקה בחזה - שאף הייתה בעלת פוטנציאל לעלות לו בחייו, מדובר בפגיעות ברמה משמעותית.

22. רבות נכתב בפסיקה על הצורך להוקיע את תת-תרבות הסכין, ואת השימוש התדיר בנשק קר, דבר הנעשה, בין היתר, באמצעות ענישה מחמירה שיש בה כדי ליצור הרתעה. באשר לנסיבות האירוע, כפי שצוין לעיל מדובר בעבירת אלימות קשה אשר בוצעה בנשק קר והובילה לפציעה קשה שנגרמה למתלונן בגינה נזקק לאשפוז וטיפול רפואי מציל חיים. מדובר באירוע אלימות שבוצע בקור רוח ולאחר תכנון מצד הנאשם. עוד יש לתת משקל לחומרא לעובדה שלמעשה התקיפה לא נפסקה ביוזמת הנאשם, אלא לאחר שגג הרחיקו ולקח מידו את הסכין. כמו כן, יש חומרא נוספת בכך שהעבירה בוצעה לנגד עיניו של קטין שהוא קרוב משפחה של הנאשם והמתלונן.

23. בהתאם לאמור, וכעולה ממדיניות הענישה הנוהגת בפסיקה, מצאתי שבנסיבות המקרה מתחם העונש ההולם מצוי בין 3-5 שנות מאסר בפועל.

24. באשר לגזרת עונשו של הנאשם בתוך המתחם, נתתי משקל להודאתו ולקיחת האחריות מצדו וכן לחיסכון בזמן השיפוטי. כמו כן, נתתי משקל לכך שזוהי הסתבכותו הראשונה עם החוק וכי מדובר בנאשם יחסית צעיר שכל הנראה עד לאירוע נשוא כתב האישום ניהל אורח חיים נורמטיבי. בנוסף, נתתי דעתי להסכם הסולחה שנערך ולעובדה שכיום היחסים בין הנאשם למתלונן תקינים, אם כי אין מדובר בנתון שלו משקל מכריע. הדברים מקבלים משנה תוקף לנוכח הדברים שמסר הנאשם בפני שירות המבחן, מהם עלה כי הוא אינו מביע אמפטיה כלפי הקורבן, ולמעשה אינו מצליח להכיר בצורה עמוקה בפגם במעשיו. בהקשר זה הנאשם אף הגדיל לעשות כאשר הצהיר בפני שירות המבחן שבעתיד יפעל באותה הדרך במידה ויפגעו בכבוד משפחתו. דברים אלו מובאים על רקע העדר מוטיבציה של הנאשם לעבור טיפול שיכול ויוביל להטבה בעמדותיו ובהתנהלותו העתידית. מכל האמור עולה שיש למקם את עונשו של הנאשם ברף הבינוני של המתחם, כאשר בהסכם הסולחה מצאתי להתחשב בעיקר לעניין רכיב הפיצוי הכספי למתלונן.

25. על כן, אני מטיל עונשים כדלקמן:

- 4 שנות מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו של הנאשם החל מיום 18.11.2021.

- מאסר על תנאי לתקופה של 12 חודשים, משך 3 שנים מיום שחרורו, כאשר התנאי יופעל במידה והנאשם יבצע עבירות אלימות מסוג פשע.

- בנסיבות העניין לא מצאתי לפסוק פיצוי כספי נוסף לטובת המתלונן.

זכות ערעור תוך 45 יום

ניתן היום, כ"ז כסלו תשפ"ג, 21 דצמבר 2022, בהעדר הצדדים.